

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 795-ҳадис

795 - وَعَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ وَهَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ وَهُوَ بِالْأَبْطَحِ فِي قَبَّةٍ لَهُ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمٍ، فَخَرَجَ بِلَالٌ بِوَضُوءِهِ، فَمِنْ نَاضِحٍ وَنَائِلٍ، فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حَمْرَاءُ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ سَاقَيْهِ، فَتَوَضَّأَ وَأَدَّنَ بِلَالٌ، فَجَعَلْتُ أَتَّبَعُ فَأُهُ هَهُنَا وَهَهُنَا؛ يَقُولُ يَمِينًا وَشِمَالًا: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، ثُمَّ كَمَزَتْ لَهُ عَنزَةٌ، فَتَقَدَّمَ فَصَلَّى يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ لَا يُمْنَعُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 376، م 503].

«العنزَةُ» بِفَتْحِ النُّونِ: نَحْوُ الْعُكَازَةِ.

1. Абу Жуҳайфа Ваҳб ибн Абдуллоҳ розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Маккада, Абтоҳда, қизил чарм капаларида Набий соллаллоху алайҳи васалламни кўрдим. Билол у зотнинг таҳорат сувларини олиб чиқди. Кимдир (у сувга) етишди, (кимдир биров олган сувдан ўзига) сепиб олди. Шу пайт Набий соллаллоху алайҳи васаллам эгниларида қизил ҳулла билан чиқиб келдилар. Болдирларининг оқлиги ҳамон кўз ўнгимда... У зот таҳорат қилдилар. Билол азон айтди. Мен унинг оғзига қараб турардим. У ўнгга ва чапга бурилиб, «Ҳайя ғалас-солаах», «Ҳайя ғалал-фалаах», дер эди. Кейин у зотнинг олдиларига бир аназа санчиб қўйишди. У зот олдинга ўтиб, намоз ўқидилар. Олдиларидан ит ҳам, эшак ҳам ўтаверар эди, қайтарилмас эди».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVIDLARI

